

Въ мое име

„Двама или трима, събрани въ мое име“*)

„Въ мое име.“ Христосъ не казва, дето сж събрани единъ или двама въ мое име, но казва, дето сж събрани двама или трима въ мое име. Значи, Той изключва едното. Ученицитѣ изучаватъ числата, работятъ съ тѣхъ, но смисълътъ имъ не знаятъ. Христосъ си служи съ числата и знае тѣхното значение и смисълъ. Това се вижда отъ стиха, че Богъ присъствува тамъ, дето сж събрани двама или трима въ Негово име. За единицата нищо не се казва. Когато е самъ, човѣкъ влиза въ къщата, или въ стаята си, затваря прозорцитѣ и по този начинъ не дава възможностъ на свѣтлина да проникне въ стаята. Вънъ има свѣтлина, но вътре нѣма. Щомъ дойде единъ приятелъ, тогава той отваря прозорцитѣ си и дава възможностъ на свѣтлина да влѣзе вътре. Въ присъствието на двама, събрани въ Божието име, Богъ се изявява срѣдъ тѣхъ. Кажете ли нѣкой, че Богъ не съществува, това показва, че той е затворилъ прозорцитѣ си за външната свѣтлина. За да се убеди въ съществуването на Бога, той трѣбва да отвори прозорцитѣ си. Влѣзе ли външната свѣтлина въ стаята му, философскиятъ въпросъ е разрешенъ. Следователно, който казва, че Богъ не съществува, той е затворилъ прозорцитѣ си. Кажете ли, че Богъ съществува, той е отворилъ прозорцитѣ си. Обръщамъ се къмъ онѣзи отъ васъ, на които прозорцитѣ сж затворени, съ молба, да се върнатъ въ домоветѣ си. Защо? — Да отворятъ прозорцитѣ си. Така постъпва и Богъ, когато изпраща страдание на нѣкой човѣкъ. Чрезъ страданията и изпитанията, Той заставя всички хора да отворятъ прозорцитѣ си, да влѣзе отъ вънъ необходимата свѣтлина за живота имъ.

Казано е въ Писанието: „Въ начало бѣ Словото.“ Азъ казвамъ: Отначалото излѣзе Словото, и Словото

*) Матей 18:20.